

1575

L. Oler

S E K R E T A R I A T GABINET MARSZAŁKA SENATU
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 23.08.07, zał. wpłynęło dn. 23.08.07
nr. 1000, podpis. M. Marun, nr. 5428, podpis.

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

Warszawa, dnia 22 sierpnia 2007 r.

Akr – THB - 244 1200/07

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Pan

Bogdan BORUSIEWICZ

Szanowny Panie Marszałku

W odpowiedzi na pismo Pana Wicemarszałka Senatu Ryszarda Legutko (nr BPS/DSK – 047 - 521/07) z dnia 30 lipca 2007r. dotyczące oświadczenia złożonego przez Pana senatora Czesława Ryszkę odnoszącego się do zjawiska pedofilii oraz pornografii dziecięcej, uprzejmie informuję Pana Marszałka oraz członków Senatu RP, że przedmiotowa problematyka pozostaje w stałym zainteresowaniu organów Policji, które podejmują zdecydowane działania mające na celu ograniczenie skali tego przestępczego procederu oraz skuteczną z nim walkę.

Działania Policji w tym zakresie są wykonywane zgodnie z obowiązującym w Polsce porządkiem prawnym oraz strukturą organizacyjną i kompetencjami organów ścigania. Zjawisko pedofilii i pornografii dziecięcej stanowi – ze względu na szczególnie wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu sprawcy oraz jego stopień demoralizacji w kategoriach prawno-moralnych – wyjątkowo jaskrawy rodzaj przestępczości, która w związku z tym powinna być niezwłocznie ścigana oraz odpowiednio surowo penalizowana. Wykorzystywanie seksualne nieletnich tj. osób jeszcze nie w pełni dojrzałych emocjonalnie i fizycznie jest potencjalnym, bardzo dużym zagrożeniem dla ich dalszego rozwoju osobowościowego i mentalnego. Dlatego też ustawodawca wyszedł na przeciw

oczekiwaniom organów Policji, dokonując odpowiednich zmian legislacyjnych, tak aby walkę z pedofilią uczynić jeszcze bardziej skuteczną.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks postępowania karnego i ustawy - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1363) zapis przepisów karnych dotyczących pedofilii w chwili obecnej przedstawia się następująco:

„art. 200 § 1 Kto obcuje płciowo z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszcza się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania,

podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu zaspokojenia seksualnego prezentuje małoletniemu poniżej lat 15 wykonanie czynności seksualnej.”

Osoba poniżej lat 15 ze względu na stopień swego rozwoju nie jest w stanie podjąć mającej walor społeczny i prawny decyzji, odnośnie przyzwolenia na podjęcie z nią określonych czynności seksualnych, nie jest w stanie rozpoznać jeszcze należycie wszelkich ich realiów i implikacji. Osoba podejmująca z nią takie czynności narusza więc tym samym jej wolność seksualną nie dlatego, iż narusza jej wolę w tym względzie, lecz dlatego, że ofiara nie jest w stanie wyrazić prawnie relewantnej decyzji woli. Dlatego też wszelkie akty „zgody”, a nawet i prowokacji dokonywanej przez nieletniego, nie mają z punktu widzenia bytu tego przestępstwa znaczenia prawnego.

„art. 202 § 1. Kto publicznie prezentuje treści pornograficzne w taki sposób, że może to narzucić ich odbiór osobie, która tego sobie nie życzy,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

§ 2. Kto małoletniemu poniżej lat 15 prezentuje treści pornograficzne lub udostępnia mu przedmioty mające taki charakter albo rozpowszechnia treści pornograficzne w sposób umożliwiający takiemu małoletniemu zapoznanie się z nimi,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 3. Kto w celu rozpowszechniania produkuje, utrwala lub sprowadza albo rozpowszechnia lub publicznie prezentuje treści pornograficzne z udziałem małoletniego albo treści pornograficzne związane z prezentowaniem przemocy lub posługiwaniem się zwierzęciem, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 4. Kto utrwala treści pornograficzne z udziałem małoletniego poniżej lat 15, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Kto sprowadza, przechowuje lub posiada treści pornograficzne z udziałem małoletniego poniżej lat 15, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 5. Sąd może orzec przepadek narzędzi lub innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstw określonych w § 1-4, chociażby nie stanowiły własności sprawcy."

Znamię „treści pornograficzne” jest znamieniem ocennym. Nie istnieje żaden zobiektywizowany jego desygnat czy nawet, objęta powszechnym konsensusem, zweryfikowana i mająca naukowe podstawy, jego uniwersalna definicja. Oceny będzie tu musiał dokonać za każdym razem stosujący prawo organ procesowy. Uwzględniając aktualny stan świadomości społecznej, poglądy doktryny i praktykę orzecznictwa, można co najwyżej stwierdzić, iż przesłankami do takiego uznania będzie równoczesne i łączne wystąpienie w danej prezentacji następujących cech. Treścią prezentacji jest przedstawienie przejawów płciowości i życia seksualnego człowieka:

- a) przedstawienie to koncentruje się wyłącznie na zaprezentowaniu jego techniczno-biologicznych aspektów z pominięciem wszelkiej warstwy intelektualno - personalistycznej,
- b) przedstawienie to zawiera ukazanie organów płciowych w ich seksualnych funkcjach, w szczególności w ich bezpośrednim zetknięciu się podczas stosunków seksualnych, przez co zyskuje ono postać całkowicie zdepersonalizowanej i zdehumanizowanej rejestracji „*technologii seksu*”,

- c) przedmiotowe aspekty prezentacji wykazują jednoznacznie, że jedyną lub główną intencją jej twórcy było wywołanie u odbiorcy podniecenia seksualnego,
- d) kryterium pomocniczym może tu być walor estetyczny danej prezentacji; im jest on niższy, tym bardziej sugerować może ocenę danej prezentacji jako pornograficznej.

Przedmiotem ochrony jest w tym przepisie wolność indywidualnej osoby od wszelkich form przymusu czy koercji w zakresie udziału w określonych wydarzeniach o charakterze seksualnym.

Bez wątpienia blisko związane z tym zagadnieniem jest również zachowanie spenalizowane w art. 201 k.k., w przypadkach, gdy sprawca dopuścił się obcowania płciowego w stosunku do wstępnego, zstępnego, przysposobionego, przysposabiającego, brata lub siostry małoletniego poniżej lat 15 będziemy mieli do czynienia z tzw. rzeczywistym zbiegiem przepisów ustawy (art. 11 k.k.) z przestępstwem z art. 201 k.k.

„Art. 201. Kto dopuszcza się obcowania płciowego w stosunku do wstępnego, zstępnego, przysposobionego, przysposabiającego, brata lub siostry

podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5

Przestępstwo jest szczególnym przykładem na tzw. współuczestnictwo konieczne, co oznacza, że popełniają go równocześnie względem siebie obaj uczestnicy kazirodczego obcowania płciowego. Współuczestnictwo to wyłączone zostanie jedynie wtedy, gdy czyn przybiera dodatkowo postać wymuszenia seksualnego (z art. 197, 198, 199 k.k.). Zachodzi wówczas klasyczna forma tzw. rzeczywistego zbiegu przepisów ustawy i do odpowiedzialności karnej pociągnięty będzie jedynie sprawca wymuszania.

Intencją regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego i ustawy – Kodeks karny wykonawczy jest:

- wyposażenie organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości w narzędzia prawne ułatwiające zwalczanie czynów pedofilskich, jak również
- podnoszące skuteczność ścigania sprawców tego rodzaju czynów,

przy jednoczesnym uwzględnieniu dobra osób pokrzywdzonych działalnością pedofilską.

Ustawodawca rozszerzył katalog środków karnych (do art. 39 k.k. dodano pkt. 2a i 2b):

„art. 39k.k.: Środkami karnymi są:

2) zakaz zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej

2a) zakaz prowadzenia działalności związanej z wychowaniem, leczeniem, edukacją małoletnich lub z opieką nad nimi,

2b) obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu,

Jeden z tych nowych środków karnych (art. 39 pkt 2b k.k.) może być niejako dodatkowo - zabezpieczony pewnymi obowiązkami, polegającymi na konieczności zgłaszania się do jednostki Policji (lub innego wyznaczonego organu), w określonych przez sąd odstępach czasu. Ten środek karny może być orzekany fakultatywnie i obligatoryjnie. Obligatoryjność tegoż środka zarezerwowana jest dla sytuacji, gdy wobec pedofila orzeczono karę pozbawienia wolności bez możliwości warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ponadto dodatkowym obostrzeniem jest możliwość zastosowania omawianego środka **na zawsze**, w sytuacji ponownego skazania pedofila na karę pozbawienia wolności bez możliwości warunkowego zwolnienia.

Należy stwierdzić, iż nowe przepisy – poprzez rozszerzenie uprawnień sądu do orzekania, np. zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez jego zgody – umożliwiają kontrolowanie pedofila i „śledzenie” drogi jego przemieszczania się.

Zgodnie z kodeksem karnym:

„art. 84a § 1. Obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, orzeczone na zawsze, można uznać za wykonane, jeżeli zachowanie skazanego po popełnieniu przestępstwa i w czasie wykonania kary uzasadniają przekonanie, iż po uchyleniu obowiązku lub zakazu nie popełni on ponownie przestępstwa przeciwko wolności seksualnej lub

obyczajności na szkodę małoletniego, a obowiązek lub zakaz był wykonywany co najmniej 10 lat.

§ 2. W postępowaniu w przedmiocie dalszego stosowania obowiązku lub zakazu, o których mowa w § 1, sąd zasięga opinii biegłych.

§ 3. Wniosku skazanego lub jego obrońcy, złożonego przed upływem 2 lat od wydania postanowienia o odmowie uznania obowiązku lub zakazu, o których mowa w § 1, za wykonany nie rozpoznaje się."

Ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego i ustawy – Kodeks karny wykonawczy określiła również, że:

„art. 41 k.k.

§ 1. Sąd może orzec obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu w razie skazania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego oraz w razie skazania za umyślne przestępstwo z użyciem przemocy, w tym przemocy przeciwko osobie najbliższej; obowiązek lub zakaz może być połączony z obowiązkiem zgłaszania się do Policji lub innego wyznaczonego organu w określonych odstępach czasu.

§ 2. Sąd orzeka obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu w razie skazania na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej lub obyczajności na szkodę małoletniego; obowiązek lub zakaz może być połączony z obowiązkiem zgłaszania się do Policji lub innego wyznaczonego organu w określonych odstępach czasu.

§ 3. Sąd może orzec obowiązek powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakaz kontaktowania się z określonymi osobami lub zakaz opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu na zawsze w razie ponownego skazania sprawcy w warunkach określonych w § 2.

Naruszenie tych zakazów jest spenalizowane w:

"Art. 244 k.k.: Kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów lub obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3."

Istotną kwestią dla omawianej problematyki jest wprowadzenie do porządku prawnego możliwości umieszczenia pedofila zgodnie z treścią art. 95a k.k. – po odbytej przez niego karze pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania – w zakładzie zamkniętym albo alternatywnie skierowania na leczenie ambulatoryjne. Przesłanką warunkującą takie rozwiązanie jest popełnienie przez pedofila czynu w związku z zakłóceniami jego czynności psychicznych o podłożu seksualnym, innym niż choroba psychiczna.

Nowy art. 106a k.k. stwierdza, iż ***„nie podlega zatarciu skazanie na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania za przestępstwo popełnione przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, jeżeli pokrzywdzony był małoletnim poniżej 15 lat”***. Należy stwierdzić, iż taki zapis – dzięki zasobom danych gromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym – umożliwi uzyskanie kompletnej informacji dotyczącej osób o skłonnościach pedofilskich skazanych prawomocnymi wyrokami na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wydaje się, iż tego typu narzędzie można traktować jako jeden z elementów monitoringu pedofilii. Podkreślić należy, że same skłonności pedofilskie nie stanowią przesłanki do wdrożenia narzędzi represyjnych. Dopiero ich urzeczywistnienie predestynuje do podjęcia niezbędnych kroków dozwolonych prawem. Swoboda określonej grupy pedofilii, o czym szczegółowo była mowa wyżej (np. skazanych w warunkach recydywy) jest w pewnym stopniu nadzorowana. Przemieszczanie pedofila poddanego pod dozór będzie poddawane stałemu monitoringowi umożliwiającemu każdorazowe zidentyfikowanie miejsca jego pobytu, o ile np. w postanowieniu nie zakazano opuszczania miejsca pobytu.

Stosowne rozwiązania dotyczące sprawców przestępstw pedofilskich zawarte są również w kodeksie karnym wykonawczym (Dz.U. nr 90 poz. 557 z 1997r). Otóż zgodnie z jego regulacjami zawartymi w **art. 11 § 2 k.k.w.** Sąd pierwszej instancji po wydaniu wyroku skazującego przesyła dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego posiadane w sprawie informacje dotyczące osoby skazanego oraz popełnienia przestępstwa określonego w art. 197-203 Kodeksu karnego w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, a po uprawomocnieniu się wyroku, na wniosek dyrektora zakładu lub aresztu - również akta sądowe. Również **art. 89. k.k.w** dotyczący przeniesienia skazanego z zakładu karnego typu zamkniętego do zakładu typu półotwartego lub otwartego stwierdza w **§ 3a**, iż przeniesienie, skazanego z zaburzeniami preferencji seksualnych za przestępstwo określone w art. 197-203 Kodeksu karnego, popełnione w związku z tymi zaburzeniami, wymaga zgody sędziego penitencjarnego. Z kolei **art. 117 k.k.w.** mówi, iż skazanego za przestępstwo określone w art. 197-203 Kodeksu karnego, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych, obejmuje się, za jego zgodą, odpowiednim leczeniem i rehabilitacją; w razie jej braku - o stosowaniu leczenia lub rehabilitacji orzeka sąd penitencjarny. Następnym ograniczeniem nałożonym na sprawców przestępstw pedofilskich jest **art. 139 § 6a k.k.w** , który uzależnia przyznanie skazanemu za pedofilię nagrody w postaci zezwolenia na widzenie bez dozoru, poza obrębem zakładu karnego, z osobą najbliższą lub osobą godną zaufania, na okres nie przekraczający jednorazowo 30 godzin lub nagrody w postaci zezwolenia na opuszczenie zakładu karnego bez dozoru, na okres nie przekraczający jednorazowo 14 dni – od zgody sędziego penitencjarnego.

Co więcej, zgodnie z **art. 159 k.k.w.** wobec warunkowo zwolnionego, który był skazany za przestępstwo określone w art. 197-203 Kodeksu karnego, popełnione w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych obowiązkowe jest oddanie pod dozór kuratora. Samo zaś warunkowe przedterminowe zwolnienie wobec w/w skazanego poprzedzone jest obowiązkowym zasięgnięciem opinii biegłych (**art. 162 § 2 k.k.w.**). Dodatkowo dyrektor zakładu karnego zwalniając skazanego za pedofilię (niezależnie czy przedterminowo czy też w przewidzianym terminie) zawiadamia o tym fakcie jednostkę Policji, właściwą dla miejsca pobytu skazanego po jego zwolnieniu. Jednostka Policji jest również informowana przez dyrektora

(lub sędziego penitencjarnego) w wypadku ucieczki takiego skazanego z zakładu karnego lub wydania decyzji o udzieleniu przepustki lub czasowego zezwolenia (*art. 168a § 3 k.k.w.*).

Ostatnim przepisem kodeksu karnego wykonawczego nakładającego ograniczenia na osoby skazane za popełnienie przestępstw pedofilskich jest *art. 181a* który brzmi

1. W razie orzeczenia obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, sąd przesyła odpis wyroku jednostce Policji, a także odpowiedniemu organowi administracji rządowej lub samorządu terytorialnego, właściwemu dla miejsca pobytu skazanego.

§ 2. Nadzór nad wykonywaniem obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu powierza się zawodowemu kuratorowi sądowemu.

§ 3. W sprawach związanych z wykonywaniem obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu właściwy.

Chciałbym także poinformować, iż Ministerstwo Sprawiedliwości wystąpiło ostatnio z projektem przedstawienia ewentualnych propozycji zmian legislacyjnych, nakładających obowiązek uzyskiwania informacji o osobach zamierzających podjąć pracę lub inną formę działalności związanej ze stycznością z dziećmi, w zakresie ich uprzedniej karalności za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajowości popełnione na szkodę osób małoletnich. KGP w ramach swoich kompetencji popiera przedmiotową inicjatywę jako służącą ograniczeniu zjawiska pedofilii oraz pornografii dziecięcej. W związku z powyższym przedstawiło m.in. swoją koncepcję ewentualnych zmian w prawodawstwie a przede wszystkim nowelizacji ustawy z dnia 24 maja 2000r. o Krajowym Rejestrze Karnym, zwłaszcza **art. 6 pkt. 10**. Zgodnie z przedmiotowym artykułem prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze,

przysługuje „pracodawcom, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia pracownika co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej”. Wyżej wymieniony artykuł powinien być uzupełniony o sformułowanie przyznające pracodawcom (niezależnie od faktu czy są oni podmiotami publicznymi czy prywatnymi), prowadzącym działalność związaną ze stycznością z osobami małoletnimi, prawo do żądania informacji o karalności osób ubiegających się o pracę, które zostały zgromadzone w Krajowym Rejestrze Karnym. Jednocześnie, z drugiej strony odpowiedni zapis w przedmiotowej ustawie nakładałby na potencjalnych pracowników obowiązek przedstawienia na żądanie pracodawcy, zaświadczenia o niekaralności bądź uprzedniej karalności, w tym za przestępstwa przeciwko wolności seksualnej i obyczajności popełnione na szkodę osób małoletnich.

Zwalczanie procederu pedofilii i pornografii dziecięcej ze względu na ciężar gatunkowy tego rodzaju przestępstw, złożoność procesu wykrywczego, sposoby uzyskiwania i gromadzenia materiału dowodowego, specyficzny charakter postępowania z ofiarą i świadkami, wiąże się z koniecznością podjęcia rozwiązań systemowych ukierunkowanych na rozpoznawanie i skuteczne zwalczanie tego typu przestępczości. Dlatego też powołane zostały w ramach polskich organów ścigania stosowne struktury zajmujące się zwalczaniem przedmiotowego zjawiska. Od września ubiegłego roku funkcjonuje w ramach Komendy Głównej Policji Centralny Zespół dw. z Handlem Ludźmi, Narządami Ludzkimi, Pornografią Dziecięcą i Pedofilią. Analogiczne zespoły zostały powołane na szczeblach wszystkich komend wojewódzkich, które początkowo miały nieetatowy, a od lipca bieżącego roku, (zgodnie z decyzją kierownictwa Policji), pełnoetatowy charakter tzn. zatrudnieni w nich funkcjonariusze zajmują się wyłącznie przedmiotową problematyką.

Do zadań Centralnego Zespołu należy:

- koordynacja i nadzór nad działalnością koordynatorów i zespołów do walki z handlem ludźmi powołanych w komendach wojewódzkich Policji i Komendzie Stołecznej Policji w zakresie zwalczania handlu ludźmi i narządami ludzkimi, *pedofilii i pornografii dziecięcej*;

- prowadzenie działań prewencyjnych zmierzających do ograniczenia zjawisk handlu ludźmi i narządami ludzkimi, *pedofilii i pornografii dziecięcej*;
- koordynacja oraz inicjowanie procesu szkolenia i doskonalenia zawodowego policjantów zwalczających przestępczość, o której mowa w pkt 1;
- udział w organizowaniu międzynarodowych operacji mających na celu zwalczanie przestępczości związanej z handlem ludźmi i narządami ludzkimi, *pedofilią i pornografią dziecięcą*;
- organizacja współdziałania z podmiotami pozapolicyjnymi;
- współpraca z Instytutem Resocjalizacji Uniwersytetu Warszawskiego, zmierzająca do analizy obowiązujących przepisów prawnych dotyczących handlu ludźmi i narządami ludzkimi, *pedofilii i pornografii dziecięcej* pod kątem ich funkcjonalności, spójności oraz czytelności

Decyzjami Komendantów Wojewódzkich Policji zostały powołane w/w etatowe Zespoły dw. z Handlem Ludźmi w składzie 2-4 funkcjonariuszy. Do ich zadań należy zaliczyć:

- stosowanie w praktyce zasad określonych w „Algorytmie postępowania funkcjonariuszy organów ścigania w przypadku ujawnienia przestępstwa handlu ludźmi” .
- prowadzenie rozpoznania w zakresie zjawisk i zdarzeń dotyczących zagadnienia handlu ludźmi i narządami ludzkimi, *pedofilii i pornografii dziecięcej*,
- nadzór i koordynacja postępowań przygotowawczych i spraw operacyjnych przedmiotowym zakresie,
- prowadzenie rozpoznania w środowisku internetowym- komunikatory czaty, forum i listy dyskusyjne ,itp.
- systematyczne monitorowanie potencjalnych miejsc popełniania handlu ludźmi m.in. agencji towarzyskich, salonów masażu, jak również miejsc prostytutki przydrożnej,

- prowadzenie we współpracy z komórkami Wywiadu Kryminalnego (w ramach Systemu Meldunku Informacyjnego) centralnej bazy danych w zakresie handlu ludźmi, narządami, *pedofilii oraz pornografii dziecięcej*,
- uczestniczenie w międzynarodowych operacjach związanych z handlem ludźmi, *pedofilią i pornografią dziecięcą*,
- realizowanie zadań zleconych przez Zespół KGP w ramach koordynacji zadań w sprawach o zasięgu ogólnokrajowym i międzynarodowym,
- utrzymywanie kontaktów z podmiotami pozapolicyjnymi i samorządami lokalnymi pod kątem prewencji kryminalnej w zakresie handlu ludźmi,
- organizowanie szkoleń dla policjantów innych pionów oraz jednostek podległych,

Patrząc z praktycznego punktu widzenia, wyodrębnienie struktur policyjnych wyspecjalizowanych w zwalczaniu zjawiska pedofilii i pornografii dziecięcej wpłynęło w sposób korzystny na ograniczenie tego przestępczego procederu. Dzięki współpracy wyżej wymienionych Zespołów, ich koordynacji oraz nadzorowi zarówno na szczeblu centralnym, wojewódzkim jak i lokalnym jak również współdziałania z zagranicznymi organami ścigania, zrealizowanych zostało do chwili obecnej ok. 8 dużych operacji ogólnokrajowych oraz wiele więcej mniejszych (tj. ograniczonych do obszaru kilku województw, jednego województwa, powiatu czy gminy) operacji policyjnych, które doprowadziły do zatrzymania, postawienia zarzutów, aresztowania oraz osądzenia znacznej liczby osób zajmujących tego rodzaju przestępczością.

Reasumując chciałbym jeszcze raz podkreślić, że problematyka pedofilii i pornografii dziecięcej pozostaje cały czas w zainteresowaniu Policji, zjawisko to jest na bieżąco monitorowane a działania organów ścigania są podejmowane niezwłocznie w celu ograniczenia tego procederu i skutecznego jego zwalczania.

Z poważaniem

insp. Tadeusz BUDZIK